

Sygn. akt X Ka 156/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Orzechowski

Sędziowie: SSO Wanda Jankowska – Bebeszko

SSR (del.) Marek Krysztofiuk – spr.

Protokolant: sekretarz sądowy Elżbieta Łopacińska

przy udziale Prokuratora Wiesława Siepierskiego

po rozpoznaniu dnia 11.06.2014 roku

sprawy C. B.

oskarżonego z art.305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000r. Prawo własności przemysłowej

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piasecznie II Wydział Karny z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 59/13

- orzeka:

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piasecznie.

Sygn. akt X K 156/14

UZASADNIENIE

C. B. został oskarżony o to, że :

W dniu 17 września 2012 roku boksie (...) na terenie Centrum handlowego (...) w W. przy ul. (...), dokonywał obrotu towarem w postaci 105 szt. odzieży, oznaczonym zastrzeżonym znakiem towarowym (...), zarejestrowanym na rzecz (...) (...), którego nie miał prawa używać, tj. o czyn z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej.

Sąd Rejonowy w Piasecznie wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt II K 59/13

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 10 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie wobec C. B.;
2. na podstawie 632 pkt. 2 k.p.k. ustalił, iż koszty sądowe ponosi Skarb Państwa w całości,

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, który zaskarżył powyższy wyrok w całości i na podstawie art. 427 pkt. 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt. 2 k.p.k. orzeczeniu zarzucił: obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 17 § 1 pkt. 10 k.p.k. poprzez uznanie, iż w przedmiotowej sprawie brak jest wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej i w konsekwencji umorzenie postępowania karnego.

Na podstawie art. 417 k.p.k. i art. 437 k.p.k. prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piasecznie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora jako zasadna podlega uwzględnieniu w całości. Niewątpliwie w ocenie Sądu Okręgowego – Sąd I instancji w sposób całkowicie dowolny ustalił, że w sprawie wystąpiła negatywna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 10 kpk. Sąd Odwoławczy nie podziela stanowiska sądu meriti, że brak jest jakiegokolwiek przesłanki do uznania adw. Ł. B. (1) za uprawnionego do działania w imieniu pokrzywdzonego (...) (...), a w konsekwencji przyjęcia, że w/w nie był uprawniony do złożenia w imieniu pokrzywdzonego wniosku o ściganie.

C. B. został oskarżony o czyn z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej, tj. przestępstwo wprowadzania do obrotu towaru oznaczonego podrobionymi znakami towarowymi. Zgodnie z art. 310 ust. 1 w/w ustawy ściganie sprawców przestępstw określonych w art. 303, art. 304 i art. 305 ust. 1 i 2 następuje na wniosek pokrzywdzonego. Wniosek o ściganie w przedmiotowej sprawie został złożony dnia 17 września 2012 roku przez adw. Ł. B. (1), który powołał się na pełnomocnictwo udzielone przez (...) (...). Pełnomocnictwo pisemne nie zostało jednak załączone do wniosku, nie zostało również złożone do akt przez czas prowadzenia postępowania jurysdykcyjnego przed Sądem I instancji. Powyższe nie uprawniało jednak Sądu Rejonowego do umorzenia postępowania wobec braku wniosku o ściganie złożonego przez osobę uprawnioną. Zauważyć należy, że jak wynika z treści wniosku o ściganie (k. 28) adw. Ł. B. (1) złożył tenże wniosek działając w imieniu pokrzywdzonego, przy czym na stronie 2 wniosku wskazał „w załączeniu: pełnomocnictwo”. Wobec nie załączenia do wniosku egzemplarza pełnomocnictwa oczywistym jest, że pełnomocnik pokrzywdzonego uczynił to na skutek pośpiechu, niedopatrzania, przy czym przez cały czas działał w błędnym przekonaniu, iż pełnomocnictwo zostało do akt złożone. Powyższa sytuacja nie uprawniała jednak Sądu I instancji do umorzenia postępowania, a wymagała zastosowania art. 120 § 1 i 2 kpk. Z przepisu tego wynika wprost, że jeżeli pismo nie odpowiada wymaganiom formalnym, przewidzianym w art. 119 kpk lub w przepisach szczególnych, a brak jest tego rodzaju, że pismo nie może otrzymać biegu, albo brak polega na niezłożeniu należytych opłat lub upoważnienia do podjęcia czynności procesowej, wzywa się osobę, od której pismo pochodzi, do usunięcia braku w terminie 7 dni, zaś w razie uzupełnienia braku w terminie, pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W razie nieuzupełnienia braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, o czym należy pouczyć przy doręczeniu wezwania.

Nie podejmując czynności wskazanych w dyspozycji art. 120 kpk Sąd I instancji błędnie ocenił zaistnienie przesłanki określonej w art. 17 §1 pkt. 10 kpk dającej podstawę do umorzenia postępowania wobec braku wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej. Wskazać należy, że ustalenie, iż przedmiotem postępowania jest kwestia odpowiedzialności karnej za przestępstwo ścigane na wniosek, obliguje organ procesowy do podjęcia czynności zmierzających do wyjaśnienia, czy wniosek będzie złożony przez uprawniony podmiot. Wniosek o ściganie może być złożony w każdym etapie postępowania karnego (por. SN VI KZP 51/73), w tym również w postępowaniu odwoławczym toczącym się w związku z umorzeniem postępowania z powodu braku wniosku o ściganie (SN (7) VI KZP 43/68, OSNKW 1971, nr 7-8, poz. 101). Przyjmuje się również, że sam fakt, iż wniosek nie został złożony do rozpoczęcia przewodu sądowego, nie zwalnia sądu z obowiązku ustalenia woli pokrzywdzonego co do ścigania karnego.

Mając powyższe na uwadze wyrok należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji ustali czy adw. Ł. B. (1) posiada umocowanie do reprezentowania w postępowaniu karnym pokrzywdzonego (...) (...), w szczególności przeanalizuje treść pełnomocnictw złożonych przez adw. Ł. B. (1) w dniu 19 marca 2014 r. Jeśli w ocenie Sądu I Instancji zachodzić będzie potrzeba uzupełnienia pełnomocnictwa Sąd ten skorzysta z uprawnień przewidzianych w art. 120 kpk. W przypadku możliwości merytorycznego rozpoznania sprawy sąd I instancji, przeprowadzi postępowanie dowodowe w niezbędnym zakresie i skorzysta z uprawnień wynikających z art. 442 § 2 kpk.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku